خبرها

لغو سفر ساآکاشویلی به مسکو

ایسنا: رئیس جمهور گرجستان با اعلام اینکه ولادیمیر پوتین برای مذاکره درباره تنش‌های موجود در منطقه مورد مناقشه گرجستان از دیدار با وی امتناع می‌کند، سفر خود به مسکو را لغو کرد. نیروهای گرجستان هم‌اکنون در اوستیای جنوبی در یک بن‌بست نظامی با جدایی‌طلبان قرار گرفته‌اند که به گفته میخائیل ساآکاشویلی رئیس جمهور گرجستان تحت حمایت روسیه هستند. انفجار دو بمب در هفته گذشته این ترس و نگرانی را به وجود آورده است که درگیری‌ها به یک جنگ تبدیل شود. ساآکاشویلی امیدوار بود که وی و پوتین درباره منطقه اوستیای جنوبی و دیگر مناطق دارای تنش میان گرجستان و روسیه در اجلاس غیررسمی سران کشورهای هم‌سود مذاکره کنند. اما کرملین اعلام کرده است که اکنون فرصتی برای مذاکره در این رابطه نداریم.

اعتراض چین به فروش اف۱۶ به تایوان

ایرنا: وزارت خارجه چین با ارسال یادداشت اعتراضی برای واشینگتن بر مخالفت خود با فروش ۶۶ فروند جنگنده «اف۱۶» به تایوان تاکید کرد. وزارت خارجه چین با انتشار بیانیه‌ای تاکید کرد: «فروش این جنگنده‌ها به تایوان صلح و ثبات در منطقه را به خطر انداخته و به شدت به روابط چین و آمریکا لطمه می‌زند.» چین از آمریکا خواست در این اقدام تجدیدنظر کرده و از فروش این تسلیحات به تایوان خودداری ورزد. وزارت خارجه چین در این بیانیه موافقت آمریکا با فروش این جنگنده‌ها را محکوم کرده است. هفته گذشته اعلام شد آمریکا با فروش ۶۶ فروند جنگنده «اف۱۶» به تایوان برای افزایش توانایی‌های نظامی این جزیره در مقابل چین موافقت کرده است. آمریکا در پی سفر «تسای مینگ‌شین» معاون سابق دبیرکل شورای امنیت ملی تایوان به آمریکا در ماه جاری میلادی و برگزاری نشست‌های نظامی دوجانبه با فروش این جنگنده‌ها به تایپه موافقت کرد. وزارت دفاع تایوان پیش از این تقاضای خرید ۱۵۰ فروند جنگنده پیشرفته «اف۱۶» را که دارای قابلیت‌های بالای نظامی است، ارائه کرده بود.

دو علت افزایش محبوبیت پوتین

فارس: میزبانی نشست سران گروه ۸ و مرگ شامیل باسایف رهبر سابق شورشیان چچن، محبوبیت رئیس جمهور روسیه را افزایش داد. نتایج یک نظرسنجی که توسط مرکز لوادا، مستقر در مسکو، به عمل آمده است نشان می‌دهد در پی این دو رخداد محبوبیت پوتین از ۷۷ درصد به ۷۹ درصد ارتقا پیدا کرده است. اولگ ساول از این مرکز می‌گوید: «نتایج این نظرسنجی انعکاس دهنده چیزهایی است که به مردم نشان داده شده است و این دو رخداد باعث شد تا پوتین در کانون توجه قرار گیرد.» محبوبیت پوتین از ژانویه ۲۰۰۵ به بعد به تدریج در حال افزایش بوده است. در پی برخی اصلاحات که پوتین در سیستم ارائه خدمات به بازنشستگان و نظامیان ایجاد کرد در ژانویه ۲۰۰۵ محبوبیتش کاهش یافت و به ۶۵ درصد رسید. حداکثر محبوبیتی که پوتین داشته برابر با ۸۴ درصد و در دسامبر ۲۰۰۳ بوده است. این نظرسنجی نشان می‌دهد محبوبیت دولت روسیه خیلی کمتر از خود پوتین است به طوری که فقط ۳۹ درصد از مردم این کشور از سیاست‌های کابینه میخائیل فرادکوف نخست‌وزیر این کشور حمایت می‌کنند.

برگزاری دادگاه تیلور در لاهه

ایسنا: رئیس جمهور سابق لیبریا در نخستین حضورش در دادگاه بین‌المللی جرایم جنگی سازمان ملل در لاهه نسبت به غذای زندان و نیز محدودیت‌ها در دسترسی‌اش به تلفن اعتراض کرد. چارلز تیلور رئیس جمهور سابق لیبریا که با ۱۱ فقره اتهام مبنی بر ارتکاب جرایم جنگی و جنایت بر ضد بشریت روبه‌رو است به جرایم خود اعتراف نکرده و در صورت گناهکار شناخته شدن به حبس ابد محکوم خواهد شد. تیلور به نظارت بر جنایات، تجاوزات جنسی و قتل‌عام هزاران تن در جریان ۱۰ سال جنگ داخلی سیرالئون متهم شده است. این دانش‌آموخته رشته اقتصاد در آمریکا در جریان جلسه ۵۰ دقیقه‌ای استماع قضایی که با هدف هموار ساختن روند محاکمه‌اش برگزار می‌شد، سخنی به میان نیاورد. در همین میان، وکیل مدافع رئیس جمهور سابق لیبریا از کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل به خاطر اظهاراتش در جریان سفر به سیرالئون در تاریخ سوم ژوئیه به شدت انتقاد کرد. عنان در سفر پیشین خود مظنونان متهم به ارتکاب جنایات جنگی را جنایتکار و مجرم خوانده بود. ریچارد بوسیک قاضی دادگاه رسیدگی به اتهامات تیلور به وکیل تیلور وعده داد که این دادگاه به اظهارات عنان توجهی نخواهد داشت.

درگیری کمونیست‌های فیلیپین با نیروهای دولتی

ایرنا: در جریان حمله روز شنبه چریک‌های کمونیست فیلیپین به نیروهای ارتش و پلیس در جنوب شرق مانیل پایتخت این کشور، پنج چریک کمونیست و یک نیروی گارد ساحلی ارتش کشته شدند. براساس اعلام منابع پلیس، پنجاه تن از اعضای «ارتش نوین خلق فیلیپین» شاخه نظامی حزب کمونیست این کشور با استفاده از خودروهای زره‌پوش، به کمیساریای پلیس و یک پایگاه نظامی در شهر ناتوک واقع در شبه‌جزیره «بیکول» یورش بردند که با واکنش طرف مقابل مواجه شدند. براساس اعلام پلیس، نیروهای دولتی در پاسخ به تهاجم مذکور پنج تن از شورشیان را از پای درآوردند. در این درگیری یک عضو گارد ساحلی نیز کشته شد. سازمان چریکی «ارتش نوین خلق فیلیپین» که دارای ۷۴۰۰ عضو است از ۳۷ سال پیش برای تشکیل یک حکومت کمونیستی در این کشور تلاش می‌کند.

دلالی نفت به سبک روسی

کریستف نایدهارت
ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

«ولادیمیر پوتین» همچون اسلاف خود سیاست خارجی عجیبی را پیش می‌برد، سیاستی که هدف آن جلب توجه غرب به این کشور است. اما از قرار معلوم اوضاع چندان بر وفق مراد پوتین نیست، زیرا نفت مشتری می‌آورد اما دوست نمی‌آورد. سیاست روسیه در طول سه قرن گذشته برای جلب توجه غرب همواره بر اصل با پا پیش کشیدن و با دست پس زدن بوده است، از پترکبیر گرفته تا استالین و خورشچف همگی همواره سعی بر این داشتند تا با توجه به این اصل و قاعده کلی دست به مدرن‌سازی روسیه بزنند و البته با این کار در واقع مقدمات شکست خود را فراهم آوردند. حتی گورباچف هم در سال ۱۹۸۷ ادعا کرد که تا سه سال آینده صنایع خودروسازی شوروی از صنایع خودروی غرب پیش خواهد افتاد! چنین ادعاها و تلاش‌های عاجزانه و خودسرانه‌ای که تنها بار تبلیغاتی و جلب توجه دارند، روشی است که روسیه به آن عادت کرده و به نوعی فرهنگ تبدیل شده است، فرهنگی که بیش از هر چیز بر این پایه استوار است که تکرار مداوم و کافی یک حرف و ادعا آن را تبدیل به یک واقعیت می‌سازد. شاید امروز این واقعیت چندان باورپذیر نباشد اما رهبران پیشین حزب کمونیست شوروی سابق همیشه خود را به اصطلاح به فرمول‌های جادویی سنجاق می‌کردند. البته پرزیدنت پوتین این سیاست را با روش‌هایی کاملاً متفاوت با اسلاف خود به اجرا در می‌آورد، زیرا او در حال حاضر دیگر احتیاج ندارد تا برای جلب توجه بزرگان دنیای غرب دست به تملق و چاپلوسی ظاهری بزند. او در کنار آنان پشت یک میز می‌نشیند و همان طور که در اجلاس اخیر گروه هشت شاهد بودیم، در همان حال که هیچ‌یک از حاضران به وی اعتمادی ندارند و انتقاد هم دارند، پوتین قیافه‌ای کاملاً لجوج و بدگمان به خود می‌گیرد. اما این روش و اصولاً دنبال کردن این سیاست سودی به حال پوتین ندارد که هیچ، بلکه موجب عدم گشایش دروازه‌های روسیه به روی غرب و همین طور توقف توسعه این کشور می‌شود. اما اینکه چطور و با وجود همه این انتقادها، باز هم غرب پذیرای روسیه است، بیش از هر چیز (علاوه بر اهمیت ژئواستراتژیک روسیه و همکاری در جنگ علیه ترور و زرادخانه‌های اتمی‌اش) ریشه در یک امر اصلی و مهم یعنی «نفت» دارد. وجود ذخایر عظیم نفتی روسیه است که غرب را با وجود میل باطنی‌اش به همکاری با روسیه وامی‌دارد. این همکاری اکراه‌آمیز شباهت زیادی با دوستی میان بوش و رژیم سعودی دارد. با وجود آنکه شیخ‌نشین سعودی هیچ اهمیتی برای ارزش‌های غرب قائل نیست و بسیاری از تروریست‌ها و عوامل یازده سپتامبر از اتباع این کشور بودند، باز هم عربستان سعودی برای غرب اهمیت ویژه‌ای دارد چون بر روی دریای نفت نشسته است. رابطه غرب با پوتین نیز در حال حاضر بیش از هر چیز در همین چارچوب تعریف می‌شود و غرب همچون معتادی که نیاز حیاتی به مواد مخدر دارد، تملق پوتین را می‌گوید. ما غربی‌ها به نفت و گاز نیاز داریم و روسیه هم به اندازه کافی از منابع عظیم این دو ماده حیاتی برخوردار است. منابع نفتی همواره مانع نوسازی و مدرنیزاسیون یک جامعه هستند و مهمتر از آن شاید بزرگترین مانع در مقابل دموکراتیزاسیون به شمار می‌آیند. این شیخ جدید نفتی یعنی پوتین به وسیله نفت است که کمبودها و نارسایی‌های رژیم فاسد خود را جبران می‌کند. او نیازی به متقاعد کردن مردم روسیه ندارد بلکه می‌تواند آرای آنها را خریداری کند و توانایی پرداخت پول کافی برای انتخاب شدن دیگران را هم دارد. و در این میان جوانه‌های اصلاحات است که همواره بیش از پیش به سوی خشک شدن پیش می‌روند. نفت برای روسیه می‌تواند اهرمی مناسب بخصوص در مورد سیاست خارجی باشد، اگر و فقط اگر کرملین بتواند به تنهایی استخراج و تعیین قیمت آن را در دست بگیرد. و به همین خاطر بود که پوتین با حذف «خودروکوفسکی» به نوعی انحصار امور نفتی را از آن خود کرد، زیرا یک شرکت نفتی خصوصی تنها به کسب سود بیشتر برای خود فکر می‌کند. در حال حاضر در عراق هرج و مرج حاکم است و آمریکا ایران را تهدید به روش‌های خشونت‌بار می‌کند و این دو عامل قیمت نفت را سرسام‌آور افزایش داده است. علاوه بر آن باید نیاز روزافزون چین و هند به نفت را نیز در نظر گرفت. روسیه ماده‌ای را در اختیار دارد که دنیا تشنه آن است. پوتین در همین زمستان گذشته برای اروپایی‌ها روشن کرد که تا چه اندازه محتاج و وابسته به روسیه هستند و این روشنگری چیزی نبود جز کمی باز و بسته کردن شیرهای گاز. اما کرملین هم به خوبی بر این مسئله واقف است که با چنین بازی‌های قدرتی نمی‌توان به دنبال دوست در این دنیای بزرگ بود. پرزیدنت پوتین وعده داده است که به محض دریافت سیگنال‌های روسیه از سوی غرب، کشورهای غربی رفتاری به مراتب بهتر از سوی روسیه را شاهد خواهند بود. او نیز می‌داند که نفت می‌تواند برای روسیه نفوذ و فضای بازی ایجاد کند اما احترام هرگز. تلاش برای به رسمیت شناخته شدن از طرف غرب، از زمان پترکبیر و در قالب سیاست «با پا پیش کشیدن و با دست پس زدن» جزء جدانشدنی سیاست‌های کلی روسیه بوده و جالب اینکه این روش تنها در مورد مسائل سیاسی هم نبوده است. در سال ۱۸۳۸ نجیب‌زادگان پترزبورگ تختخواب جواهرنشانی را به میهمان عالی‌قدر و فرانسوی خود «مارکوس دوکوستین» پیشکش کردند، اما این تختخواب تنها برای دیدن و نمایش دادن به کار می‌آمد و نه برای خواب. مارکوس هم به جای آنکه از این هدیه خوشحال شود، میزبانان و صاحبان اصلی آن را مورد تمسخر قرار داد و در سفرنامه‌اش نوشت که همه چیز در روسیه تنها یک نمایش است و بس. دموکراسی پوتین هم شباهت زیادی به آن تختخواب جواهرنشان دارد، دموکراسی‌ای که اهدا می‌شود، کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد و اصولاً کسی از چگونگی استفاده از آن و از اینکه به چه کار می‌آید اطلاعی ندارد. در سال ۱۹۱۷ هم روسیه ایدئولوژی‌ای را به نام خود اعلام کرد که غرب و به ویژه آلمانی‌ها از آن به عنوان ایدئولوژی متعلق به آینده یاد می‌کردند، یعنی همان سوسیالیسم. در این حال بود که روسیه با انحراف به چپ از غرب سبقت گرفت و صد البته در نهایت به درون چاله‌ها و گودال‌های خیابان سوسیالیسم افتاد. در جنگ جهانی دوم این ارتش شوروی بود که ارتش آلمان نازی را به زانو درآورد اما اروپایی‌ها از آمریکا که خیلی دیر وارد آن جنگ شده بود، به عنوان ناجی خود یاد کردند. در خلال سال‌های ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۱ هم که مردم شوروی عملاً دست به خیزشی علیه دیکتاتوری حزب کمونیست این کشور زده بودند، غرب تنها نظاره‌گر رخدادهای آن منطقه بود و بوش پدر تازه در جولای سال ۱۹۹۱ آن هم پس از پافشاری‌های مداوم یکی از کارمندان شورای امنیت ملی آمریکا یعنی همین خانم «کاندولیزا رایس» به دولت اوکراین تذکر داد که در کارهای گورباچف اخلال نکنند. و تازه چندین ماه پس از آن بود که کارشناسان آمریکایی به سوی مسکو و کی‌یف روانه شدند تا برای کشورهای تازه استقلال‌یافته اوکراین و روسیه این مهم را توضیح دهند که برای نوسازی جامعه خود به یک برنامه اقتصادی نیاز دارند. این کارشناسان در مدتی کوتاه چارچوب‌های کلی طرح‌ریزی برنامه‌ها و قوانین جدید اقتصادی را در اختیار تازه‌کاران اوکراین و روسیه گذاشتند و البته از دادن وعده‌های مالی هم فروگذار نکردند، وعده‌هایی که در بسیاری از موارد عملی نشد و این کارشناسان سه هفته پس از ورود به مسکو و کی‌یف، به ایالات متحده بازگشتند. غرب به جای آنکه از مردم شوروی سابق به خاطر برپایی انقلابی بدون خشونت و خونریزی تمجید و تکریم کند، سعی می‌کرد آنها را در عمل تحت قیمومیت خود درآورد. دولت‌های غربی به جای دست یاری دادن به روسیه خسته و به ستوه آمده، از نیروهای ناتو -که از اساس برای مقابله با ارتش سرخ تأسیس شده بود- به عنوان ابزاری برای استثمار بیشتر این کشور فلج شده استفاده کردند. واشینگتن به بهانه جنگ علیه ترور، در آسیای مرکزی مستقر شد و از قرار معلوم تمایلی به تخلیه پایگاه‌های نظامی آن منطقه ندارد. و از زمان همین استقرار است که روسیه نیز مانند چین احساس می‌کند که نه تنها از نظر سیاسی بلکه از نظر نظامی نیز در محاصره ایالات متحده آمریکا قرار دارد. به نوشته «سرگئی کاراژانف» رئیس مشاوران سیاست خارجی روسیه، دولت آمریکا تحت لوای آن به اصطلاح «رستاخیز دموکراتیک» خود طالب یک «منوپول برای جنگ پیشگیرانه» است. کاراژانف سیاست‌های گزینشی واشینگتن را به باد تمسخر می‌گیرد و به این واقعیت مهم اشاره می‌کند که آمریکا از وارد کردن نام دیکتاتورهای آسیای مرکزی در لیست به اصطلاح «اشرار» به این علت خودداری کرده است که آنها پایگاه‌های نظامی خود را برای جنگ در افغانستان در اختیار آمریکایی‌ها گذاشته‌اند. «دیک چنی» معاون رئیس جمهور آمریکا، به تازگی دیداری از کشور نفت‌خیز قزاقستان داشت و در این سفر با «نظربایف» هم ملاقات کرد. چنی در خلال این سفر روسیه را به باد انتقاد گرفت و گفت که روسیه نیز باید مانند قزاقستان دموکراتیک و آزاد باشد. از نظر کارشناسان و سیاستمداران مسکو، سیاست غرب همواره بر این مبنا قرار داشته که در برابر اقدامات روسیه و دیگر کشورهای جهان واکنشی تحقیرآمیز و انتقادگونه و معلم‌وار داشته باشد. به همین دلیل است که کاراژانف عقیده دارد روسیه پس از انقلاب دهه ۹۰ هنوز هم در دوران به اصطلاح تثبیت و تحکیم محافظه‌کارانه قرار دارد. به همین دلیل روسیه در پس پرده تلاش دارد تا سیاست خارجی خود را فرمول‌بندی کند. مسکو در میان بی‌عملی و عمل‌گرایی و در میان به کارگیری سیاستی واقع‌گرایانه و سیاستی ماجراجویانه و مخاطره‌انگیز معلق مانده است، اما به هر صورت پوتین در همین چند ماه گذشته جسارت به خرج داد و دست به یکی از ترفندهای خود زد که اتفاقاً شاید همین کار برای روسیه شانس تغییر و تحولات جنجال‌برانگیزی را ایجاد کند. این ترفند دعوت از رهبری حماس به مسکو بود. بسیاری بر این عقیده‌اند که در واقع حماس با پذیرفتن این دعوت، موجودیت اسرائیل را در مسکو به رسمیت شناخته است. علاوه بر آن پیش از این نیز وزرای خارجه روسیه پیش از به وقوع پیوستن هر دو جنگ عراق، به بغداد رفتند تا شاید بتوانند صدام‌حسین را به کوتاه آمدن وادار کنند. کرملین در میان کسانی به دنبال دوست می‌گردد که از غرب بریده‌اند، حتی مشتری‌هایش را هم سعی دارد از میان این عده دست و پا کند. کاراژانف عقیده دارد: «ما بار دیگر به همزیستی مسالمت‌آمیز با آمریکا در دوران جنگ سرد بازخواهیم گشت.» و سیاستمداران مسکو هم دقیقاً به همین واکنش اشاره شده توسط کاراژانف فکر می‌کنند. اما بی‌تردید نمی‌توان در چنین حالتی سیاست خارجی پایداری را از روسیه انتظار داشت. در این حالت تلاش‌هایی از اردوگاه‌های سیاسی ناشناخته و به صورت خزنده عرصه سیاست خارجی را جولانگاه خود ساخته و نتیجه این کار چیزی جز به‌کارگیری سیاست‌هایی جنجال‌برانگیز، معماگونه و در مجموع متناقض نخواهد بود. در روسیه هنوز بر سر انتخاب هدف و مسیر هیچ اجماعی وجود ندارد، اما آنچه در مورد آن تردیدی نیست اینکه روس‌ها خواهان جدی گرفته شدن به عنوان همکاری هم‌طراز و مساوی هستند و در این راه با زمان بازی می‌کنند و به شانس امید بسته‌اند. اما بی‌تردید شاید دیگر نتوانند با ابزاری به نام نفت، آن سیاست پس زدن و پیش کشیدن را عملی سازند.

منبع: ولت وخه

انتقاد رایس از کره شمالی

گروه بین‌الملل: در حالی که قرار است تلاش‌ها برای بازگرداندن کره شمالی به میز مذاکره فزونی گیرد و از فرصت برگزاری اجلاس آسه‌آن در مالزی برای این منظور استفاده شود، وزیر امور خارجه آمریکا به شدت از اقدامات پیونگ یانگ انتقاد کرد. کاندولیزا رایس که درخصوص آزمایش‌های موشکی کره شمالی در هفته‌های اخیر سخن می‌گفت، این کشور را «بی‌مسئولیت و خطرناک» توصیف کرد. رایس، قطعنامه هفته پیش شورای امنیت سازمان ملل متحد در محکوم کردن آزمایش‌های موشکی کره شمالی را نشانه واضحی از تیره بودن روابط کره شمالی با جامعه جهانی دانست و گفت: «وقتی به کره شمالی و آزمایش‌های موشکی‌اش نگاه کنید می‌بینید که آنها حتی به هیچ کشوری هم در این خصوص اطلاع نداده‌اند اما دائم تاکید می‌کنند که سلاح هسته‌ای هم در اختیار دارند و این نشان می‌دهد که آنها واقعاً خطرناک هستند.» از سوی دیگر، کاندولیزا رایس اضافه کرده است که اگر قرار باشد مقدمات مذاکرات شش‌جانبه حل و فصل مسئله هسته‌ای کره شمالی در جریان اجلاس منطقه‌ای ملل آسیای جنوبی (آسه‌آن) در مالزی فراهم شود، وی نیز به حضور در این مذاکرات تمایل خواهد داشت. کاندولیزا رایس اذعان کرده است که پس از سفر خود به خاورمیانه و تلاش برای برقراری صلح در این منطقه، آماده حضور در مذاکرات شش جانبه حل و فصل بحران کره شمالی خواهد بود. در همین حال، مالزی نیز که میزبان نشست آسه‌آن است، پیشتر هشدار داده است که اگر رایس در این مذاکرات حضور نیابد، تاثیری منفی در جریان حل و فصل دیپلماتیک بحران کره شمالی خواهد گذاشت. این در حالی است که کاندولیزا رایس سال گذشته در این نشست حاضر نشده بود اما آزمایش موشکی روز پنجم ژوئیه کره شمالی، موقعیتی را به وجود آورده است که لزوم حل و فصل هر چه سریع‌تر این بحران را به نمایش می‌گذارد. این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که نماینده کره جنوبی در مذاکرات شش جانبه معتقد است که سئول تلاش فراوانی را برای کشاندن کره شمالی به میز مذاکرات آغاز کرده است. البته احتمال اینکه مذاکرات مذکور بدون حضور کره شمالی برگزار شود نیز وجود دارد؛ و احتمال می‌رود که تنها وزرای خارجه پنج کشور روسیه، آمریکا، چین، ژاپن و کره جنوبی در آن شرکت کنند. گفته می‌شود کره جنوبی و آمریکا با چنین شرایطی موافق هستند و برگزاری پنج‌جانبه این مذاکرات را نیز فرصتی برای از سرگیری مذاکرات برای حل و فصل بحران کره شمالی می‌دانند. کریستوفر هیل نماینده آمریکا در این مذاکرات نیز تاکید کرده است که به همراه کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه آمریکا در این اجلاس حضور می‌یابد و قصد دارد به همراه کشورهایی مانند ژاپن و کره جنوبی، از این اجلاس به‌عنوان مکانی برای اعمال فشار بر کره شمالی و بازگشت به مذاکره استفاده کند. اما به هر صورت، اجلاس آسه‌آن روز بیست‌وهشتم ژوئیه در کوالالامپور برگزار می‌شود و کره شمالی نیز به این اجلاس دعوت شده است. در این میان رئیس جمهور چین که پیشتر، میزبان مذاکرات شش‌جانبه بود، بر لزوم حفظ خویشتنداری و خونسردی طرفین برای حفظ صلح و ثبات شبه‌جزیره کره تاکید کرد و خواهان توقف اقداماتی شده است که «اوضاع را بغرنج می‌کنند.» به نظر می‌رسد اظهارات «هوجین‌تائو» مستقیماً به مواضع اخیر ژاپن برمی‌گردد که واکنش شدیدی در برابر آزمایش‌های موشکی کره شمالی داشته و به همکاری نظامی با آمریکا برای مقابله با کره شمالی روی آورده است. با وجود تلاش‌هایی که برای برگزاری مذاکرات شش‌جانبه کره شمالی انجام پذیرفته است، این کشور همچنان تاکید دارد که نیروهای دفاعی‌اش، بهترین راه حراست در برابر تهدیدهای آمریکا است و این کشور به هر ترتیب، از خود دفاع خواهد کرد و به آمریکا «باج نخواهد داد». اظهارات اخیر مقامات کره شمالی حاکی از آن است که افزایش توان دفاعی کره شمالی به هر طریق ممکن مورد توجه قرار خواهد گرفت. کره شمالی در عین حال تاکید کرده است که هرگونه فشاری را که از طریق قطعنامه اخیر سازمان ملل متحد علیه کره شمالی اعمال شود نخواهد پذیرفت.

گزارش

اعلان جنگ اسلام‌گرایان سومالی علیه اتیوپی

شرق: در پی پیشروی نیروهای اتیوپی در خاک سومالی و نزدیک شدن آنها به موگادیشو پایتخت این کشور رهبران اسلام‌گرای سومالی خواستار آماده شدن سومالیایی‌ها برای جنگ با اتیوپی شدند. به گزارش خبرگزاری‌ها «احمد شریف» یکی از رهبران ارشد اسلام‌گرا در سومالی گفت: «سومالی مورد تهاجم قرار گرفته است و مردم باید از کشورشان دفاع کنند. هر کسی که در کنار اتیوپیایی‌ها قرار گیرد، ما او را خائن قلمداد می‌کنیم.» شریف همچنین خاطرنشان کرد: «ما تا پای جان در برابر دشمنان خود خواهیم جنگید.» این در حالی است که سخنگوی دولت سومالی نیز در واکنش به این اظهارات شبه‌نظامیان اسلام‌گرای سومالی را دروغگو توصیف کرده و تاکید کرد: خبرهای کذب آنها مبنی بر تسلط نیروهای اتیوپی در اراضی سومالی در واقع بهانه‌ای برای حمله آنها به مقر دولت است. وی افزود: «نیروهای اتیوپی تنها به دلیل وضعیت متغیر سومالی در مرزها مستقر شدند و با توجه به بحران‌های موجود در کشور حق دارند که نیروهای خود را به حالت آماده‌باش درآورند.» مقامات دولت سومالی گفتند که مردم سردرگم شده‌اند زیرا می‌دانند نیروهای کشورشان یونیفورم‌هایی به تن دارند که اتیوپی به آنها اهدا کرده است. روز گذشته الجزیره گزارش داد که نیروهای اتیوپی وارد منطقه واجید در سومالی شده و فرودگاه این منطقه را تحت کنترل خود درآورده‌اند. اسلام‌گرایان نیز اعلام کردند که نیروهای اتیوپی از بایدوآ (محل استقرار دولت پیشین سومالی) در ۱۵۰ مایلی شمال موگادیشو نیز عبور کرده‌اند و تلاش دارند تا خود را به «بورها کابا» و «باله دوگل» برسانند. «جندایی فرازر» معاون وزیرخارجه آمریکا در امور آفریقا از تایید این گزارش‌ها امتناع کرد و اعلام کرد که نمی‌تواند پیشروی نیروهای اتیوپی به سوی موگادیشو را خبر درستی بداند. با این حال روحانیون تندرو در موگادیشو به ادعاهای خود در این مورد که سومالی مورد تجاوز قرار گرفته است، ادامه دادند. شیخ «حسن ظهیرعویض» از رهبران اتحادیه دادگاه‌های اسلامی خطاب به سومالیایی‌ها گفت که خود را برای یک جنگ مقدس علیه اتیوپی که پیش‌تر کشوری مسیحی بود، آماده کنند. شایان ذکر است که دو کشور سومالی و اتیوپی دو رقیب باسابقه در منطقه به حساب می‌آیند و در دهه ۷۰ نیز در یک جنگ پرهزینه با یکدیگر درگیر شدند. اتیوپی و برخی دیگر از کشورهای آفریقایی به سیاستمداران سومالیایی در «بایدوآ» کمک کرده و سلاح در اختیار آنان گذاشته‌اند. اما رهبران اتیوپی همچنان از پذیرش این موضوع امتناع می‌ورزند.

خبر

برگزاری اجلاس کشورهای هم‌سود در کرملین

ایرنا: اجلاس غیررسمی سران کشورهای عضو «جامعه هم‌سود» روز شنبه با هدف بررسی اصلاحات این جامعه، روابط متقابل و مسائل منطقه‌ای، در کاخ کرملین مسکو ادامه یافت. در این نشست روسای جمهوری روسیه، بلاروس، مولداوی، آذربایجان، تاجیکستان، قزاقستان، قرقیزستان و ازبکستان حضور دارند. سران کشورهای گرجستان، ترکمنستان، ارمنستان و اوکراین به دلایل مختلف در اجلاس مسکو شرکت نکردند. رئیس جمهوری روسیه در آغاز اجلاس با اشاره به ضرورت اصلاحات در ساختار جامعه هم‌سود گفت: رئیس جمهوری قزاقستان رئیس دوره‌ای هم‌سود پیشنهاداتی را برای اصلاح ساختار آن تدارک دیده که در نشست امروز ارائه می‌دهد. «نورسلطان نظربایف» رئیس جمهوری قزاقستان نیز با اشاره به پیشنهاد ویژه خود برای اصلاح ساختار جامعه هم‌سود گفت: در این برنامه به زمینه‌های اولویت‌دار همکاری‌های جامعه هم‌سود از جمله مهاجرت، امنیت انرژی و مسائل حمل‌ونقل توجه خاص شده است. پیشتر اعلام شده بود که رئیس جمهوری روسیه در این اجلاس همتایان خود در جامعه هم‌سود را از نتایج اجلاس اخیر سران کشورهای بزرگ صنعتی آگاه می‌کند. جامعه هم‌سود در سال ۱۹۹۱ میلادی به دنبال فروپاشی شوروی ایجاد شد و کشورهای روسیه، بلاروس، قزاقستان، اوکراین، ارمنستان، گرجستان، آذربایجان، قرقیزستان، تاجیکستان، ازبکستان، مولداوی و ترکمنستان در آن عضویت دارند.

آگهی مناقصه نوبت اول
شهرداری کرج در نظر دارد، خط کشی معابر خرید و نصب و مرمت تجهیزات ترافیکی منطقه ۷ را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط به شرح ذیل واگذار نماید.
۱- خط کشی محوری منقطع، خط کشی عابر پیاده به رنگ سرد استاندارد با ماندگاری ۶ ماه حداقل ۵۰٪
۲- خرید و نصب تجهیزات علائم ترافیکی
۳- مبلغ پروژه: -/۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال.
۴- مدت اجرا: ۴ ماه.
۵- ۵٪ مبلغ کل به صورت نقدی واریز به حساب ۶۰۰۶ شهرداری و یا ضمانت نامه بانکی در وجه شهرداری کرج
۶- برندگان اول، دوم و سوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
۷- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج است.
۸- شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است.
لذا از متقاضیان دعوت می‌گردد از تاریخ انتشار آگهی جهت خرید اسناد مناقصه و ارائه اسناد مدارک شرکت و رزومه کاری به همراه تقاضای کتبی به اداره پیمانهای شهرداری کرج واقع در میدان شهدا، خیابان شهید بهشتی مراجعه نمایند.
مهلت ارائه اسناد مناقصه با پیشنهاد خود به دبیرخانه شهرداری کرج تا ساعت ۱۳ روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۵/۱۵ می‌باشد.
در ضمن هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
شهرداری کرج

شرق
رسانه بخش خصوصی

نیازمندیهای شرق
انتخاب اول
آگهی خود را به روز بخوانید
تا ساعت ۲ بعدازظهر دریافت آگهی
انتشار روز بعد